

Asker FÄ±kralarÄ± > Huzur Ä°ÅŒinde Yat

Donna'nÄ±n dÄ±rdÄ±ncÄ± sÄ±nÄ±f Ä±Ä±rencileri geÅŒmiÄ±te gÄ±rdÄ±Ä±m sÄ±nÄ±flardan farklÄ± deÄ±ilmiÄ± gibi gÄ±rdÄ±nÄ±yorlardÄ±. Ä±Ä±renciler beÄ± sÄ±ra olarak sÄ±ralanmiÄ± altÄ± sÄ±rada oturuyorlardÄ±. Ä±Ä±retmen masasÄ± en Ä±nde Ä±Ä±rencilere bakÄ±yordu. Panoda Ä±Ä±rencilerin ÅŒalÄ±Å±malarÄ± asÄ±lÄ±ydÄ±. Bir ÅŒok aÅŒÄ±dan geleneksel bir ilkokul havasÄ± hissediliyordu. Yine de sÄ±nÄ±fa ilk girdiÄ±imde bir Ä±yey bana farklÄ± gÄ±rdÄ±nmÄ±Ä±tÄ±. Belirli bir heyecan sÄ±z konusuydu. Donna, emekliliÄ±ine sadece iki yÄ±l kalmÄ±Å±, Michigan'da kÄ±ÅŒÄ±k bir kasaba Ä±Ä±retmeniydi. AyrÄ±ca benim tarafÄ±mdan bÄ±lge ÅŒapÄ±nda dÄ±zenlenmiÄ± personel geliÅ±tirme projesine gÄ±rdÄ±nÄ±lÄ± olarak katkÄ±da bulunuyordu. EÄ±itim sÄ±recinde Ä±Ä±rencilerin kendilerini iyi hissetmeleri ve yaÅ±amlarÄ±nÄ±n sorumluluÄ±unu Ä±stlenmeleri baz alÄ±nÄ±yordu.

Donna'nÄ±n iÄ±yi eÄ±itim sÄ±recine katÄ±lmak ve sunulan kavramlarÄ± uygulamaya koymaktÄ±. Benim iÄ±yim ise, sÄ±nÄ±f ziyaretleri yapÄ±p, uygulamaya hÄ±z kazandÄ±rmaktÄ±. Arka sÄ±ralardan birine oturdum ve izlemeye koyuldum. BÄ±tÄ±n Ä±Ä±renciler birÄ±yeyler yazÄ±p karalÄ±yorlardÄ±. Benim yanÄ±mda oturan on yaÅ±Ä±ndaki kÄ±z Ä±Ä±renci kaÄ±Ä±dÄ±nÄ± "ben yapamam" cÄ±mleriyle doldurmuÄ±tu. "futbol topunu kaleye gÄ±nderemem." "Ä±ÅŒÄ± sayÄ±larla bÄ±lme iÄ±lemi yapamam." "Debbie'nin beni sevmesini saÄ±layamam."

SayfanÄ±n yarÄ±sÄ± dolmuÄ±tu ve yazmaktan bÄ±kmÄ±Ä±ya benzemiyordu. KararÄ±lÄ±kla ve Ä±srarla yazmaya devam ediyordu. Ä±Ä±rencilerin defterlerine bakarak sÄ±ralarÄ±n arasÄ±nda yÄ±rdÄ±meye baÄ±ladÄ±m. Hepsi de cÄ±mler yazÄ±yorlar ve yapamadÄ±klarÄ± Ä±yeyleri tanÄ±mlÄ±yorlardÄ±. "on atÄ±Ä± Ä±st Ä±ste yapamam." "sol alanda vuruÄ± yapamam." "bir kurabiye ile yetinemem." O anda egzersiz bende merak uyandÄ±rdÄ±. Ä±Ä±retmene ne olup bittiÄ±ini sormaya karar verdim. YanÄ±na yaklaÅ±Ä±nca Ä±Ä±retmenin de yazmakla mesgul olduÄ±unu gÄ±rdÄ±m. En iyisinin rahatsÄ±z etmemek olduÄ±una karar verdim. "John'un annesini zorla veliler gÄ±rdÄ±ne getiremem." "kÄ±zÄ±mdan arabaya benzin koymasÄ±nÄ± isteyemem." "Alan'dan bileÄ±ini deÄ±il, kelimeleri kullanmasÄ±nÄ± isteyemem." Ä±Ä±retmenin ve Ä±Ä±rencilerin "yapabilirim" tÄ±rdÄ± olumlu cÄ±mler kurmak yerine neden bÄ±yle bir olumsuzluÄ±ya saplandÄ±Ä± dÄ±Ä±ncesine karÄ±Ä± savaÅ± verirken oturduÄ±um sÄ±raya geri dÄ±ndÄ±m. Yeniden etrafÄ±mÄ± izlemeye koyuldum.

Ä–ÄYrenciler bir on dakika daha yazmaya devam ettiler. ÄtoÄYu kaÄYÄ±tlarÄ±nÄ± doldurmuÄY, baÄYka kaÄYÄ±da geÄŞmiÄYti. Donna, "elinizdeki kaÄYÄ±dÄ± bitirin, ama baÄYka bir kaÄYÄ±da geÄŞmeyin." diye seslenerek egzersizin sonuna geldiklerini vurguladÄ±. Ä–ÄYrencilere kaÄYÄ±tlarÄ±nÄ± ikiye katlamalarÄ±nÄ± ve teslim etmelerini sÄ¶yledi. Ä–ÄYrenciler kaÄYitlarÄ±nÄ± Ä¶ÄYretmen masasÄ±nÄ±n Ä¼zerindeki boÄY ayakkabÄ± kutusunun iÄŞine koydular. BÄ¼tÄ¼n kaÄYÄ±tlar toplanÄ±nca Donna kendi kaÄYÄ±dÄ±nÄ± da kutuya koydu. Kutunun kapaÄYÄ±nÄ± kapadÄ±. Kutuyu kolunun altÄ±na aldÄ± ve kapÄ±dan ÄŞÄ±kÄ±p koridorda ilerledi. Ä–ÄYrenciler Ä¶ÄYretmenin peÄYinden giderken ben de Ä¶ÄYrencilerin peÄYine takÄ±ldÄ±m. Koridorun ortasÄ±nda yÄ¼rÄ¼yÄ¼ÄY tamamlandÄ±. Donna gÄ¼venlik odasÄ±na girdi ve elinde bir kÄ¼rekle dÄ±ÄYarÄ± ÄŞÄ±ktÄ±. Bir elinde kÄ¼rek bir elinde ayakkabÄ± kutusu Ä¶ÄYrenciler arkasÄ±nda bahÄŞenin en uzak kÄ¶ÄYesine doÄYru yol aldÄ±lar. Ve kazmaya baÄYladÄ±lar. "yapamam" cÄ¼mleciklerini gÄ¶meceklerdi!

Kazma iÄYlemi yaklaÄYÄ±k on dakika sÄ¼rdÄ¼, ÄŞÄ¼nkÄ¼ bÄ¼tÄ¼n Ä¶ÄYrenciler sÄ±rayla kazÄ±yorlardÄ±. Ä¶ukur bir-bir buÄŞuk metre olunca kazma iÄYlemi sona erdi. "yapamam" cÄ¼mlecikleri kutusu ÄŞukurun dibine kondu ve Ä¼zeri toprakla Ä¶rtÄ¼ldÄ¼. Otuz bir tane on - on bir yaÄY ÄŞocuÄYu, yeni kazÄ±lmÄ±ÄY ÄŞukurun baÄYÄ±nda bekleÄYiyorlardÄ±. Her birinin bir metre aÄYaÄYidaki kutunun iÄŞinde en az bir sayfa sÄ¼ren "yapamam" cÄ¼mlecikleri vardÄ±. Ä–ÄYretmenin de Ä¶yle. Donna, "kÄ±zlar, erkekler elele tutuÄYun ve baÄYÄ±nÄ±zÄ± eÄYin." diye seslendi. Ä–ÄYrenciler sÄ¶zÄ¼ne uydular. Ä¶ukurun baÄYÄ±nda halka oluÄYturdular, elleriyle sÄ±msÄ±kÄ± bir baÄY oluÄYturdular. BaÄYlarÄ±nÄ± Ä¶ne eÄYip beklemeye baÄYladÄ±lar. Donna konuÄYmasÄ±na baÄYladÄ±:

"ArkadaÄYlar, bugÄ¼n burada 'yapamamlar' anÄ±sÄ±na toplandÄ±k. YeryÄ¼zÄ¼nde bizimle birlikteken bir ÄYekilde hepimizin hayatÄ±na girdi; kimimizinkine az, kimimizinkine ÄŞok... AdÄ± her okulda, her toplantÄ± salonunda, hatta Beyaz Saray'da bile anÄ±ldÄ±. 'Yapamamlar'Ä± sonsuz uykusuna gÄ¶ndermeye karar verdik. Erkek ve kÄ±z kardeÄYleri 'yapabilirim', 'yapacaÄYim' ve 'yapÄ±yorum' hayatlarÄ±na devam ediyorlar. Onlar 'yapamamlar' kadar Ä¼niÄ¼, gÄ¼ÄŞiÄ¼ ve kuvvetli deÄYildirler. Belki birgÄ¼n sizin de yardÄ±mÄ±nÄ±zla dÄ¼nyaya ayak izlerini bÄ±rakabilirler. Ä°nsallah, 'yapamamlar' huzur iÄŞinde yatarlar. Ä°nsanlar onlar olmaksÄ±zÄ±n hayatlarÄ±na devam edebilirler. Amin!"

Bu methiye dinlerken Ğŕġŕencilerin hiŖŖ birinin bugŖ¼nŖ¼ unutamayacaklarŖnŖ dŖ¼ŖŖ¼ndŖ¼m. Bu aktivite oldukŖŖa sembolik bir anlam taŖŖŖyorduk. Gerek bilinŖŖten, gerekse bilinŖŖ dŖ¼ŖŖ¼ndan asla silinmeyecek bir beyin egzersizi gibiydi. 'Yapamam' cŖ¼mlecikleri yazmak, onlari gŖŖmmek ve methiye dinlemek... BunlarŖn hepsi de Ğŕġŕretmenin gayretleri ile gerŖŖekleŖmiŖti. Methiyenin sonunda Ğŕġŕrencilerini etrafŖnda topladŖk ve onlarŖ sŖnŖfa gŖŖtŖ¼rdŖ¼. 'Yapamamlar'Ŗn ebediyete intikalini keklerle, patlamŖŖ mŖsŖrlarla ve meyve sularŖyla kutladŖlar. KutlamalarŖn bir parŖŖasŖ olarak, Donna kalŖnca bir kaŖŖttan mezar taŖŖŖ kesti. En Ŗste 'yapamam'Ŗ, en alta o gŖ¼nŖ¼n tarihini yazdŖk. KaŖŖttan yapŖlmŖŖ mezar taŖŖŖ o yŖlŖn anŖsŖna Donna'nŖn sŖnŖfaŖna asŖldŖk. Nadiren de olsa Ğŕġŕrencilerden biri unutup, 'yapamam' dediŖinde Donna bunu gŖŖsterdi. ŖgŖrenciler de bŖŖylece 'yapamamlar'Ŗn ĞŖldŖ¼ŖŖ¼nŖ¼ hatŖrlayŖp, yeni cŖ¼mle kurmak zorunda kaldŖlar. Donna'nŖn Ğŕġŕrencilerinden biri deŖildim. O benim Ğŕġŕrencilerimden biriydi. Yine de o gŖ¼n ben ondan ĞŖmŖ¼r boyu unutamayacaŖŖm bir ders aldŖm. Ŗzimdi yŖllar geŖŖmesine raŖŖmen, ne zaman 'yapamam' gibi bir cŖ¼mle duysam, dŖ¼rdŖ¼ncŖ¼ sŖnŖfaŖ Ğŕġŕrencilerinin dŖ¼zenlediŖi cenaze merasimi gelir aklŖma. Ben de Ğŕġŕrenciler gibi 'yapamamlar'Ŗn ĞŖldŖ¼ŖŖ¼nŖ¼ anŖmsarŖm.